

lange Løb kan opretholde sin Størrelse paa 12 Mill. Kr. Bestemmelserne om, hvor meget der skal ydes fra Arbejdsløshedsfonden til Krisefondene, findes i Ændringsforslag Nr. 42.

Ændringsforslag Nr. 44 til § 29 er stillet af Flertallet og tiltraadt af Ministeren, medens alle de før af mig nævnte er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet og for de første af mig nævntes Vedkommende af hele Udvalget. Ændringsforslag Nr. 44 gaar ud paa, at Nødhjælpsarbejder, som udføres efter denne Lovs Vedtagelse, skal udføres til en Betaling, der ligger under den tarifmæssige. Dette betyder ikke, at vi har Ønske om, at man skal benytte den Slags Bestemmelser til at trykke Lønnen, og det vil efter vor Opfattelse heller ikke blive Tilfældet. Vi ser paa Nødhjælpsarbejder som en Form for Understøttelse. Det er noget, man kun gaar til, fordi der er Arbejdsløshed, fordi Arbejderne ikke kan faa Beskæftigelse, og vi betragter altsaa disse Arbejder som en Form for Hjælp til de arbejdsløse. Som Forholdet nu er, bliver det Arbejde, der udføres som Nødhjælpsarbejde, vel nok i mange, for ikke at sige de fleste, Tilfælde det allerdyreste Arbejde. Men der er en anden Grund, hvorfor vi finder det rigtigt at stille dette Ændringsforslag, og det er den, at vedkommende Arbejder ingen Interesse har i at gøre, hvad han kan, for at faa Arbejde ved anden, privat eller offentlig, Virksomhed, som ikke er Nødhjælpsarbejde, naar han kan faa en lige saa høj, den tarifmæssige, Betaling for det Arbejde, han udfører ved Nødhjælpsarbejde, som han kan faa ved andet Arbejde. Nu er jeg slet ikke blind for, at der i den gældende Lov er en Bestemmelse om, at Nødhjælpsarbejdet skal udføres med nedsat Arbejdstid. Men i Krisetider, naar Arbejdsløsheden er stor, arbejder man ogsaa i privat Virksomhed i mange Tilfælde med nedsat Arbejdstid, saaledes at Arbejderen ingen Interesse har i selv at søge sig andet Arbejde. Og denne Interesse mener vi er aldeles nødvendig, ikke alene for, at Nødhjælpsarbejderne kan løse deres Opgave: at yde Hjælp i Arbejdsløshedstider, men ogsaa for at faa dem begrænset til det mindst mulige, det vil sige at faa de flest mulige Arbejdere til at udføre andet Arbejde i Samfundet, og Arbejde, som i Øjeblikket er mere paakrævet, det vil sige mere produktivt, mere fordelagtigt for Erhvervene og for Samfundet i det hele taget. Derfor har vi stillet dette Ændringsforslag, som Ministeren altsaa har tiltraadt.

Ændringsforslag Nr. 45 handler om

Tilskud til Kommuner, der iværksætter Nødhjælpsarbejder. Ministeren havde i sit Lovforslag nedsat dette Tilskud, hvis hidtil gældende Maksimumsbeløb vistnok var 3 Kr. pr. Arbejdsdag, til 2 Kr. 50 Ø.; det foreslaas nu, at det ikke kan overstige 20 pCt. af den virkelig udbetalte Arbejds løn eller 2 Kr. pr. Arbejdsdag. Jeg tror ogsaa, at dette er en ret passende Bestemmelse. I den Tid, vi er inde i, og den, vi gaar i Møde, hvor Kronen har faaet en betydeligt forøget Værdi, er det sandsynligt, at den normale Fortjeneste i Antal Kroner ikke kan blive saa høj, som den har været hidtil, og det er da naturligt, at det Tilskud, der ydes, heller ikke bliver saa stort. Vi gaar ud fra den Betragtning, at et mindre Antal Kroner nu ofte kan være lige saa meget værd, som et større Antal var, før Kronen gik i Pari.

De Ændringsforslag, jeg her har omtalt, er saa vidt jeg ser, de vigtigste af dem, der er stillet af Ministeren og Flertallet, og jeg skal anbefale baade disse og de øvrige, som er stillet af Ministeren eller Flertallet, til Vedtagelse her i Tinget.

Forinden jeg slutter denne Redegørelse for Ændringsforslagene og for Betænkningen, er der enkelte Spørgsmaal vedrørende Betænkningen, som jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om. Som nævnt i Betænkningen er der rettet en Henvendelse fra forskellige Foreninger og Institutioner, deriblandt ogsaa fra Kristelig Forening for unge Mænd, om, at der i Arbejdsløshedsloven maatte blive givet Hjemmel for Ministeren til at bevilge Tilskud til Drift af Hjem for arbejdsløse. Saadanne Hjem har man oprettet i den forløbne Vinter, og der er ogsaa fra Statens Side blevet ydet Tilskud dertil, idet Ministeren vistnok har henvendt sig til Finansudvalget, og der er blevet stillet et Beløb til Raadighed til dette Formaal. Nu er der, som sagt, fra Kristelig Forening for unge Mænd udtalt Ønske om, at der i Loven blev indsat en Bestemmelse, hvorefter Ministeren bemyndigedes til, naar en Forening selv yder et Beløb, og Kommunen ogsaa et Beløb, og derigennem siger god for Sagen eller i hvert Fald mener, at det er en samfundsnyttig Opgave, uden at behøve at gaa til Bevillingsmyndighederne at tilstaa indenfor et mindre Beløb ogsaa et Tilskud af Arbejdsløshedsfonden. Der har indenfor Venstre været stor Sympati for at imødekomme denne Henvendelse, og der har ogsaa været formuleret et Ændringsforslag i saa Henseende, men da det ikke vandt Tilslutning indenfor Udvalget, har vi ikke opretholdt det. Ministeren har ogsaa i Udvalget udtalt, at det betød jo i og for sig ikke, at